

Text: Paco Castillo

Fotos: Francesc Belart i CAAT BCN

Francesc Belart guanya el Premi Catalunya Construcció 2008

El jurat ha atorgat aquesta distinció per la direcció i execució de l'edifici dels jutjats de Sant Boi, de forma trapezoïdal, aïllats i de quatre plantes

L'aparellador de Tremp s'ha presentat en les cinc edicions que s'han convocat i les seves obres sempre han estat seleccionades

L'arquitecte tècnic de Tremp Francesc Belart ha guanyat el Premi Catalunya Construcció 2008 que organitza el Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Barcelona (CAAT BCN) i que es va lliurar el 3 de juliol, en un acte que va tenir lloc a la sala Barcelona 92 i durant el qual es va fer pública la decisió del jurat per premiar l'obra dels jutjats de Sant Boi, dirigida per Belart, destacant el rigor amb què l'arquitecte tècnic ha dut a terme la direcció i execució tècnica de l'obra, amb total independència, destacat sistema organitzatiu i buscant solucions tècniques als programes que anaven sorgint i, al mateix temps, vetllant per la fidelitat del projecte i de l'execució de l'obra.

Juntament amb Francesc Belart, també van rebre el Premi Catalunya Construcció d'Innovació a la candidatura presentada per Arturo Frediani i Mercè Martín, consistent en el projecte i la construcció d'un edifici d'habitatges protegits a Vilassar de Dalt; el de Coordinació de Seguretat i Salut, a la candidatura presentada per Sergio Pino i Mercè Martín, del Servei de Prevenció Gaudí, per la coordinació de seguretat de l'obra de remodelació i construcció del nou Institut Universitari Dexeus a Barcelona. La

direcció o gestió de l'execució de l'obra (ex aequo amb Francesc Belart), a la candidatura presentada per Justo Hernanz com a responsable de l'equip de direcció integrada de les obres de construcció dels nous jutjats de Sant Boi, Cornellà i el Prat de Llobregat. L'equip estava format per Álex Falcones i Andrés Etreros, amb el suport de Susana Leal, Javier Amador, David Ojeda, Elena López i Colin Filayson, i Premi Catalunya Construcció a l'especial a la trajectòria professional atorgat a Agustí Cots Cal-

sina, soci amb Josep Claret de l'empresa Construccions Cots & Claret de Manresa. Cal destacar que l'aparellador lleidatà Francesc Belart ha participat en totes les edicions que s'han fet fins ara d'aquest Premi Catalunya Construcció i sempre han estat seleccionades les seves obres. Assegura que aquest premi l'omple de satisfacció i el fa sentir molt bé, encara que considera que és un reconeixement a tots els agents que han participat en el procés construc-

Ha participat en edicions anteriors i amb quines obres al Premi Catalunya Construcció?

Crec que he estat l'únic que he participat en les cinc edicions que hi ha hagut fins ara. En la primera edició, el 2004, vaig presentar i ser seleccionat per la direcció d'execució del Tanatori de Terrassa, un edifici singular pel seu ús i dimensions. L'any següent, el 2005, em van seleccionar per la direcció d'execució de l'Hotel Riberíes de Llavorsí, al Pallars Sobirà, establiment hotelier de 4 estrelles de nova planta i amb uns exigents criteris constructius i d'implantació. El 2006, va tocar el torn a la direcció d'execució de dos edificis d'ús i sistema arquitectònic molt diferents: el nou parc de bombers de Sort, al Pallars, i un edifici d'habitatges de protecció oficial, al Papiol, prop de Barcelona. Finalment, el 2007 vam ser finalistes amb en Julio Mejón i en Ramon Fité, arquitectes, en l'apartat d'innovació tecnològica, per la Casa Montuy, a Lleida, un habitatge unifamiliar d'alumini, fusta i molta ambició.

Què representa haver guanyat aquesta prestigiosa distinció?

Bé, jo crec que aquest reconeixement, tot i ser a la direcció d'execució, cal fer-lo extensiu a tots els agents que hem intervingut en el procés constructiu. Si no partim d'un projecte ja de qualitat, des de la bona predisposició i actitud del contractista, els enginyers, la direcció integrada, la propietat..., la direcció d'execució per ella mateixa no funciona. Malgrat això, per mi és un reconeixement que m'omple i em fa sentir molt bé.

Descripció curta i fitxa tècnica de l'obra dels jutjats de San Boi?

L'edifici té una forma sensiblement trapezoidal, és aïllat, amb planta soterrani, baixa i dos plantes pis, té una superfície total de 3.660 metres quadrats. El pressupost final ha estat de 5,5 milions d'euros. Constructivament, el sistema de fonamentació és amb sabates recolzades sobre pous, estructura de formigó armat amb sostres reticulars, coberta plana del tipus invertida; pell exterior amb lames de formigó armat i tancament alternant vidres tintats i transparents damunt fusteria d'al-

lumini anoditzat. Tres patis interiors transversals generen noves façanes i entrades de llum natural a planta baixa.

Alguna dificultat problemàtica o risc durant la direcció de l'obra?

El fet més transcendent va ser el sistema de contractació de l'obra. La meva obra formava part d'un conjunt de tres jutjats que van ser adjudicats amb el sistema de dret de superfície. És a dir, l'adjudicatari, un cop acabada l'obra, lloga l'edifici al Departament de Justícia de la Generalitat per una durada concreta. El projecte (del 2003) no es va redactar amb aquesta finalitat i, per tant, hi va haver un esforç afegit en el procés normal de construcció de l'obra; el contractista —i en aquest cas superficiari— reclamava qualsevol oblit del pressupost, qualsevol errada dels plànols era motiu suficient per alterar el ritme d'obra. Hi va haver moments molt incòmodes per tots i les relacions sovint foren tibants i poc productives. Per tant, la meva tasca va anar més enllà de l'apartat tècnic estrictament i, conjuntament amb la direcció integrada, vam haver de fer una mica de tot, principalment posar ordre i procurar que el respecte al projecte i el purament professional es mantinguessin.

El jurat ha destacat el rigor, la professionalitat, una organització diferent i independència, en la direcció. Què n'opina, al respecte?

Rigor, ordre i criteri són valors que la construcció demana sovint a crits. Professionalment, sempre m'ha interessat

l'arquitectura. Els aparelladors hem de mirar una mica més enllà dels plànols. En aquest en concret, el projecte tenia un alt nivell arquitectònic, molt (repeties projecte) treballat i pensat, on hi havia uns elements significatius que calia respectar i, si més no, captar de l'aspecte final de l'edifici aquells valors innegociables. Per poder arribar a aquest producte final amb garanties, va ser imprescindible implantar un ordre en la distribució de documents interns d'obra, un sistema de control de detalls constructius, un rigor en el control de qualitat, tant documental com en assaigs, i, en darrer terme, vaig haver de prendre decisions com a tècnic, independentment de qui pagués els meus honoraris. Aquí és on, probablement, vaig poder viure els moments més aspres de l'obra, però ara, amb la perspectiva de l'obra en funcionament, es veu recompensada aquesta tasca amb el premi rebut. Pensi que a les visites d'obra vam arribar a ser fins a 18 persones, totes amb les seves raons i punts de vista!

Tècnicament, afirmen que en aquesta execució s'han cercat les solucions adients, una bona qualitat de l'obra i fidelitat al projecte?

Les solucions i materials previstos al projecte s'han respectat notablement. Ara bé, crec que s'han millorat punts clau com el muntatge de les lames de formigó, s'han mantingut el tractament dels patis interiors amb fusta, la calidesa dels espais judicials, etc. Constructivament, s'ha treballat amb rigor i eficàcia; el replanteig de l'edifici ha estat complex a causa de les seves formes, l'estructura de planta soterrani cobreix unes llums de gairebé 11 metres amb unes bigues fortament armades on va ser necessari efectuar una mena de simulacre de formigonat per la quantitat d'armat, etcètera. En general, el producte final és d'una qualitat elevada. Estem contents.

Despatxos a Tremp i Barcelona, on treballa més, arreu de Catalunya o a Lleida? Són diferents àmbits d'una mateixa professió. Sempre he pensat i cregut que aquesta dualitat del treball urbà de gran ciutat compaginat amb el treball més rural

dóna una visió i una capacitat d'entendre més els problemes de les obres i, sobretot, permet tenir punts de vista diferents. Les noves tecnologies hi ajuden molt, però per tenir oberts dos despatxos no n'hi ha prou amb el fet de tenir feina, cal tenir voluntat d'arribar, de poder treballar amb diversos tipus de clients amb encàrrecs variats. Així mateix, cal aglutinar un bon

equip de gent, de tècnics, de persones, de col·laboradors; cal tractar per igual un edifici d'habitatges de 9.000 metres quadrats a Barcelona que un canvi de 90 metres quadrats de coberta a l'Alt Àneu. Cada cas requereix d'un tipus d'atenció, de servei, fins i tot de passió. Evidentment, el paisatge del Pallars és determinant per treballar encara més a gust !

Vol afegir alguna cosa més?

Que animo tots els companys del Col·legi a donar a conèixer la seva tasca als Premis Catalunya Construcció. Malgrat que és un premi convocat des del CAAT BCN, és d'àmbit per a Catalunya sencera. Ens cal als tècnics de comarques dir a la ciutat comtal que som aquí, que no tot es cou a Barcelona.

plantes de formigó

Ctra. N-II, km. 482 25244 FONDARELLA
Apt. Corr. núm. 19 25230 MOLLERUSSA Tel. 973 600 898
garrofe@garrofe.es www.garrofe.es

Entre Tremp i Barcelona

Francesc Belart i Calvet va néixer a Tremp (Pallars Jussà) el 1966. Arquitecte tècnic per la Universitat Politècnica de Catalunya el març de 1990. Col·legiat amb el número 433 al Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Lleida. Direcció i gestió d'obres, i de projectes, tant en l'àmbit privat com per a les administracions públiques, en obres de nova planta, rehabilitació, espais públics i edificacions industrials, amb un equip d'aparelladors i col·laboradors permanents i despatxos a Tremp (Lleida) i Barcelona.

Equip tècnic: Francesc Belart i Calvet, arquitecte tècnic; Mercè Comas i Boronat, arquitecta tècnica; Pilar Garcia Maestre, arquitecta tècnica; Laura Castellà Sartolo, arquitecta tècnica, i Anna Jou Tarazona, arquitecta tècnica.

Premis

Premis Catalunya Construcció 2008, convocats pel Col·legi d'Aparelladors de Barcelona, en l'apartat de la Direcció o Gestió de l'Execució de l'Obra per l'Edifici Judicial de Sant Boi de Llobregat i finalista o seleccionat en les edicions anteriors, des de l'any 2004.

1a Trienal d'Arquitectura del Maresme. COAC. 2004. Finalista per la Casa MR al Camí Ral de Premià de Mar. Jordi Badia, arquitecte.

1a Mostra d'Arquitectura de les Terres de Lleida. 1999-2003. COAC. Finalista pel Centre d'Assistència Primària de Cappont. Lleida. Julio Mejón-Ramon Fité, arquitectes.

1a Mostra d'Arquitectura de les Terres de Lleida. 1999-2003. COAC. Finalista per la Casa Montuy. Lleida. Julio Mejón-Ramon Fité, arquitectes.

1a Mostra d'Arquitectura de les Terres de Lleida. 1999-2003. COAC. Seleccionat per l'ampliació del CEIP Comtes de Torregrossa d'Alcarràs. Joan Artigues-Joaquín Solé, arquitectes.

1a Mostra d'Arquitectura de les Terres de Lleida. 1999-2003. COAC. Seleccionat per l'adequació de Casa Bauret en Centre d'Assistència Primària. Llavorsí. Glòria Cervós, arquitecta. Premi Arquitecte 1995 per la Casa Bergadà. L'Ametlla del Vallès. Tonet Sunyer, arquitecte. Premis FAD 1994. Finalista pel Centre d'Assistència de Vila-seca. Josep Val-Xavier Vendrell, arquitectes.

Fotògraf, articulista, monitor d'alpinisme i guia de muntanya

Francesc Belart compagina la fotografia amb les obres, ha realitzant treballs de fotografia d'arquitectura i paisatges, i ha escrit articles per a revistes d'arquitectura. Entre les exposicions realitzades, cal destacar la de l'any 2003 sota el lema *Arkitex*, a la sala d'exposicions del Col·legi d'Arquitectes de Lleida, a la Seu d'Urgell i la participació a la Primavera Fotogràfica de Catalunya l'any 2002.

D'altra banda, l'afició per la muntanya i la pràctica de l'alpinisme l'ha portat a viatjar i escalar a Alaska (Mckinley, 6.194 m), a l'aïllat massís rus del Pamir (Pic Comunisme 7.495 m) o fins al cim del Cotopaxi a l'Equador (5.887 m). Ha escalat cascades de glaç al Canadà, Estats Units i Alaska, ha realitzat travesses amb esquís pels massissos europeus del Tatra a Eslovàquia, del Taurus a Turquia, als Carpats de Romania i la volta al massís de l'Annapurna, al Nepal. També és monitor d'alpinisme de l'Escola Catalana d'Alta Muntanya (ECAM) i Guia Interpretador del Parc Nacional d'Aigüestortes i Estany de Sant Maurici.

